Tři králové

Iva Fukalová

Putovali velmi dlouho, přišli až z dálného východu. Hledali právě narozeného židovského krále, aby se mu mohli poklonit. Šli za hvězdou, která je přivedla až k městu Betlému. Pomůžeš třem králům najít cestu až k malému Ježíši? (Doplň luštěnku č. 1.)

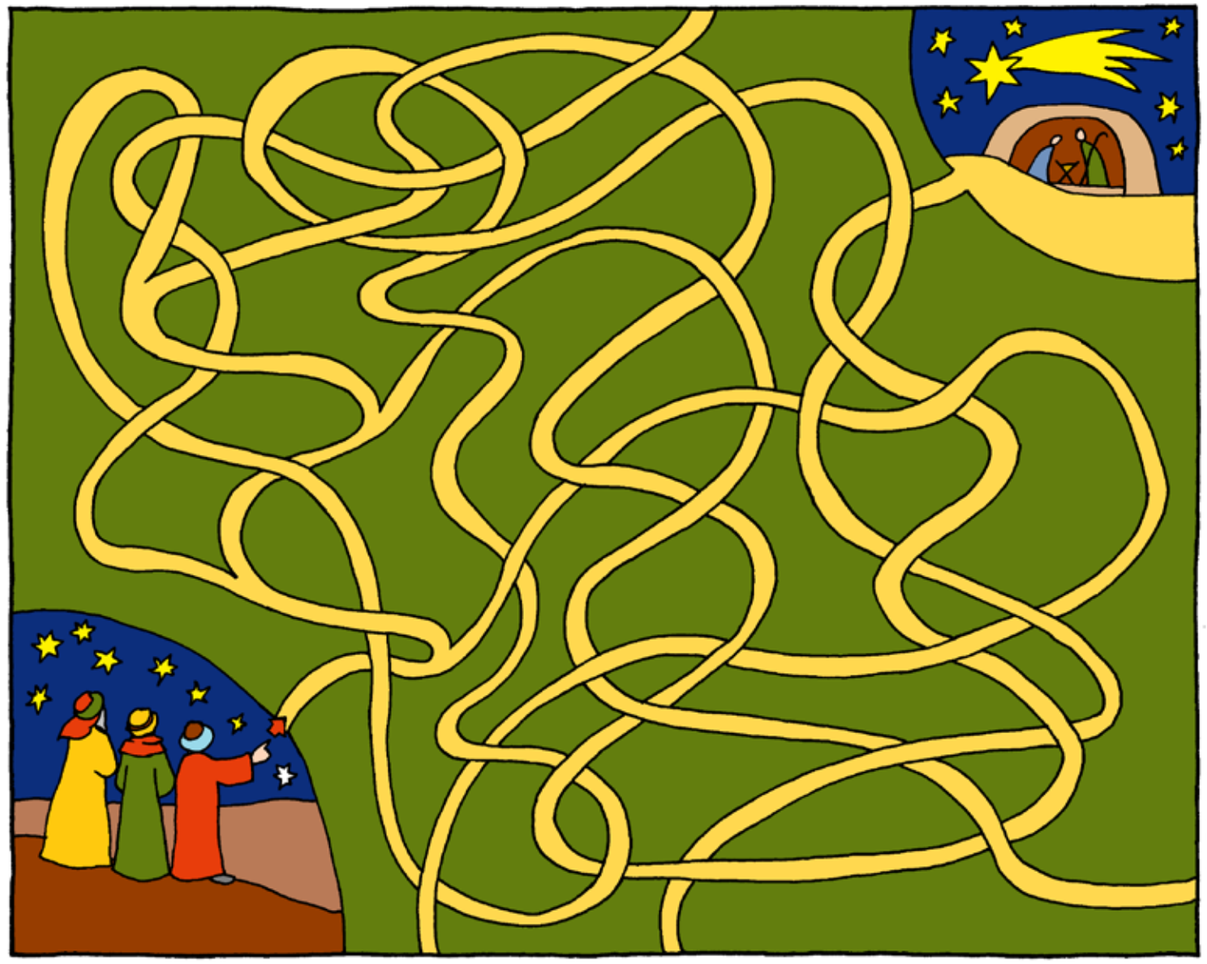

Ilustrace: Iva Fukalová

Nákladní auto vyjede ze zatáčky, vletí do domu a vjede přímo do kuchyně. Vylekaný řidič zablábolí: „Prosím vás, jede se tudy do Podštejna?“ Neméně vystrašená paní domu odvětí: „To byste měl kratší přes obývák.“

Maminka povídá svým dětem: „Chci, aby v příštím roce žily v tomto domě dvě hodné děti!“
„To je prima! Pak budeme čtyři!“

Tatínek přivedl domů velikánského psa. „Řekni mi, tatínku, je ten pes pro mě, nebo já jsem pro něj?“

Povídá losos lososovi: „Mně se zpátky do těch českých řek nějak nechce. Tak nějak mě to tam otravuje.“

Mladík, právě odvedený, projevil přání sloužit u námořnictva. „Umíte plavat?“ zeptal se ho předseda komise. Odvedenec se polekal: „To už nemáme žádné lodě?“

Do třídy, kde sedělo v lavicích několik žáků, vrazil školník a zakřičel: „Co tady děláte?“
„My tady máme doučování.“
„Tak to jo,“ uklidnil se školník, „já myslel, že tu něco děláte...“

„Tady máš dárek k narozeninám – nový barometr.“
„Bezva. Ještě mi ukaž, jak se na něm nastavuje počasí.“

V ZOO se lvíček ptá otce: „Tati, co chtějí ti lidi, co chodí kolem naší klece?“
„Neboj se, synku, neublíží nám. Jsou za mřížemi.

„Proč jsi přišel o dvě hodiny později do školy?“ ptá se učitel žáka.
„Včera jste mi řekl, abych si ty časopisy přečetl doma...“

Ach, ta práce!

otec Petr Košulič

Joha, iculk itnartsinim!

Je po Vánocích. Určitě jste toho dostali hodně od Ježíška pod stromeček. Věřím, že jste dostali to, co jste si přáli, ale i to, co jste si nepřáli. Kdo z vás si přál od Ježíška třeba ponožky? Myslím, že skoro nikdo. Ale já ano. Pro mě by Vánoce bez ponožek nebyly Vánoce. Ale už dost o Vánocích a o ponožkách.

Začíná nový rok a měsíc leden. Ono se toho v tomto měsíci moc většinou neděje, ale možná je to tak dobře. Oslavili jsme Narození Pána Ježíše, oslavíme slavnost Zjevení Páně, svátek Křtu Páně a pak, jak to tak v životě chodí, nastane to všední a obyčejné. Skončily prázdniny a začala škola, skončilo lenošení a začaly povinnosti.

Myslíte si, že Pán Ježíš si jen hrál a chodil o svátcích do modlitebny? Ne, také on musel pracovat. Moc pracovat a žít ten obyčejný lidský život jako my. Ale víte, ona to pro něj nebyla nuda nebo otrava. Byl to čas, kdy se připravoval na svůj úkol, který dostal od Boha. A stejně tak i to, že my děláme věci obyčejné a běžné, nás připravuje na naše úkoly, které nám Pán Bůh dal.

Ilustrace: 30 let, Z. Otázka: odpoví si ježíšky sám, 3. Odpovědí je nesoprk

1) Kdo z vás ví, jak dlouho se Pán Ježíš připravoval na svůj úkol?
2) A kdo z vás by to vydržel?
3) A je tu dnes něco špatně napsané?

Králové s sebou přinesli také dary. Jaké dary to byly, se dozvíš z tajenky druhé luštěnky, když doplníš správná slova podle obrázků do očíslovaných políček.

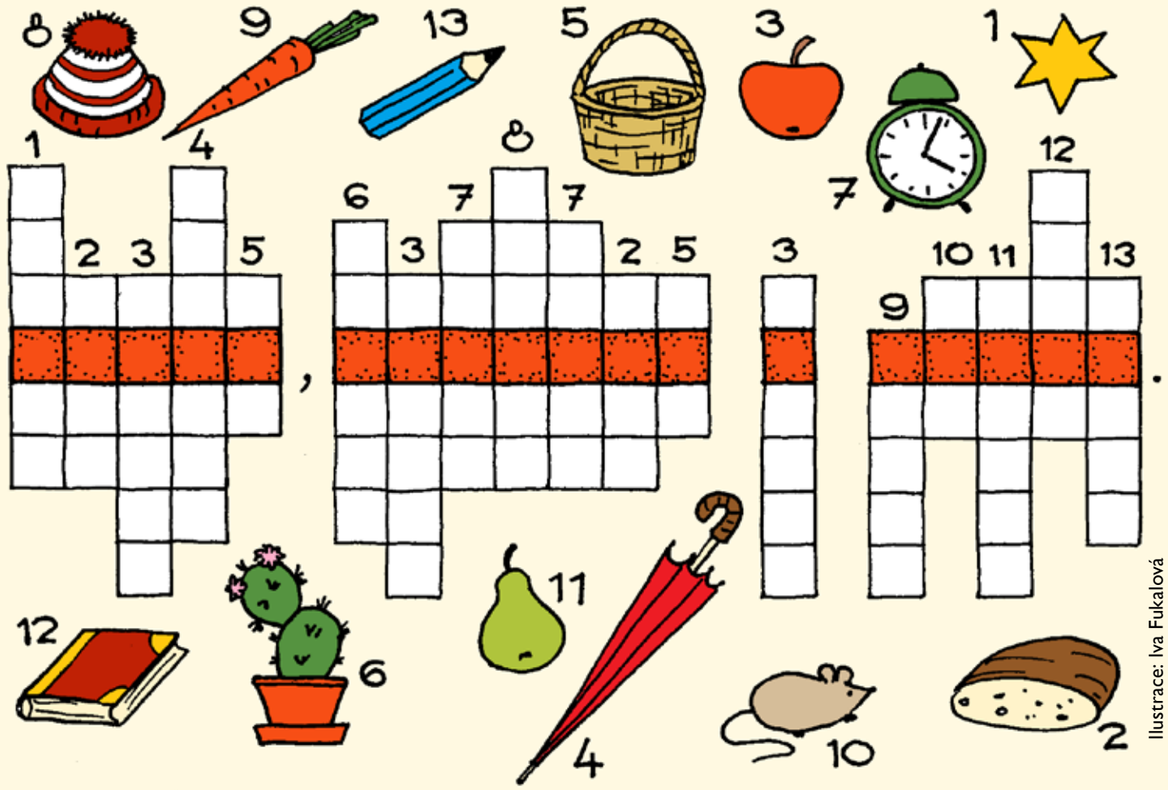

Ilustrace: Iva Fukalová